

Zondag 17 HC

De Opgestane

1 maakt deelachtig

2 geeft nieuw leven

3 garandeert de opstanding.

Gemeente,

Op dit punt vindt een omslag plaats. De 12 artikelen van het geloof belijden Wie Jezus is in Zijn levensgeschiedenis. Dat Hij is ontvangen en geboren, heeft geleden, is gekruisigd, is gestorven, is begraven, is nedergedaald te hel. Zondag 14 t/m 16. Zijn vernedering, Zijn lijden. En hier slaat het om. Naar Zijn verhoging en heerlijkheid. Dat Hij is opgestaan, opgevaren ten hemel, zit aan Gods rechterhand en wederkomt om te oordelen. Die eerste zes momenten zagen we Jezus onder Gods toorn, de laatste 4 onder Gods gunst. Die eerste 6 momenten was Hij beladen, die laatste 4 is Hij gekroond. Die eerste 6 momenten zien we in Hem de zwaarte van de straf. De laatste 4 de rijkdom van het heil. De eerste 6 momenten tonen ons Zijn liefde. De laatste 4 tonen ons Zijn macht. Die eerste 6 momenten tonen ons dat Hij wil zaligmaken tot elke prijs. De laatste 4 dat Hij kan zaligmaken, met al Zijn macht.

Daarom, wie het weten mag: Hij is mijn Heiland, mijn Zaligmaker, die heeft een rijk leven. Jezus wil mij zalig maken en Hij kan het ook. En Hij kan het, maar Hij wil het ook. En als hij het wil en het kan, dan zal Hij het ook doen. Zijn liefde en Zijn macht geven zekerheid. Want Jezus liefde geeft wederliefde. Jezus macht geeft hoop en verwachting. En dat hij het zal dat geeft zekerheid. Hij wil en kan en zal in nood, zelfs bij het naad'ren van de dood volkomen uitkomst geven. Zo mag Zijn Kerk leven. Ja, wat Zijn Kerk minder leeft is onder de maat en beneden peil. Want zulk Eén is mijn Liefste, zulk Eén is mijn Heiland. Omdat de HEERE ons liefheeft heeft Hij zulk een Koning ons gegeven.

1 maakt deelachtig

Vanavond is het eerste over Jezus' verhoging. Jezus' opstanding. Daarvan zegt Paulus in Romeinen 8: ja, wat meer is Die ook opgewekt is. We gaan in gedachten naar een gezin in Amerika in vroeger eeuwen. Dat door armoede wordt geteisterd. Eén van de broers besluit erop uit te gaan. Er gaan geruchten dat er in de Rocky Mountains goud te vinden is. En hij onderneemt de reis en gaat in de mijn goud delven. Hij laat zich omlaag zakken en graaft en zwoegt en vindt goud. Een heleboel. Royaal genoeg voor het hele gezin om van te kunnen bestaan.

En dan, op weg de mijn uit, gebeurt het, hij valt, stort neer en daar ligt hij. Met het goud in zijn armen, maar gestorven, omgekomen. De schat is er, ligt in zijn armen, maar hij kan hem niet bij zijn broers gaan brengen.

Christus is het Die gestorven is. En in Zijn dood de schat verworven heeft. De schat van de gerechtigheid. Van de vrede met God en de vergeving van zonden. Van de volkomen gehoorzaamheid die voor God bestaan kan. Meer dan genoeg om de hele wereld te voorzien en om voor de hele wereld het eeuwige leven te bekostigen. Maar: als Jezus in de dood gebleven was, dan lag die schat daar. Bij het kruis. En: dan zouden we die zelf moeten gaan halen.

Dat zou die familie zeker doen. Als ze zouden horen dat hun broer daar omgekomen was met die schat in zijn armen, zouden vast op zoek gaan. En hoe moeilijk ook, misschien zou het hen ook nog lukken om daar te komen. Ze zouden het zeker willen proberen. Het zou dwaas zijn om het niet te doen.

Maar wij zijn zo dwaas. Als die schat daar zou liggen bij het kruis en wij zouden hem op moeten gaan halen: niemand zou ervoor op weg gaan. Zo dwaas. Nooit gemerkt? Wij zoeken de dingen voor de eeuwigheid niet. We zoeken duizend en één andere dingen in ons leven. Waar we voor gaan. We zoeken de dingen van deze wereld en vrede met God, och ja, dat komt wel een keer. We zoeken eigen gerechtigheden om onszelf wat beter te laten lijken dan we zijn. Zo dwaas. De duivel zegt: je hoeft die gerechtigheid niet te hebben en wij laten ons erdoor inpalmen.

Als het toch waar was, dat Christus in het graf lag en dat daar de schat van Zijn volbrachte werk was dan zou er niemand zalig worden. Ik zou eraan voorbij gaan. Dood in zonden en misdaden, verkerend onder de overste van de macht der lucht, wandelend in ongerechtigheden en zonden. Maar Jezus is ook opgestaan! Dwz Hij heeft het heil verworven, verdiend én Hij maakt het ook deelachtig. Deelachtigmaken betekent: Hij zorgt dat ik het hebben wil en ook in bezit krijg. Daarom is deelachtigmaken ook meer dan geven. Want als ik iemand iets geef dan kan hij weigeren. Nee, dank je, ik hoef het echt niet te hebben, geef het een ander. Bedankt voor het aanbod. Maar deelachtigmaken wil zeggen: Jezus geeft het biedt het aan, én Hij zorgt door de kracht van Zijn opstanding ook dat ik het aan zal nemen.

Hij zorgt dat ik de gerechtigheid van Zijn heil aan wil nemen. Dat ik inzie dat ik die nodig heb. Dat ik zonder dat niet voor God bestaan kan, al mijn gerechtigheid ondeugdelijk is. En Hij zorgt dat ik die aan durf nemen. Dat al mijn bezwaren, mijn tegenwerpingen doorbroken worden

en dat ik de vrijmoedigheid krijg om het aan te nemen, ook voor mij. Hij zorgt ervoor dat ik het ook kan. Door het geloof Jezus en al Zijn gerechtigheid de mijne noem en weet.

Wat zul je Hem liefhebben en aanbidden! Deze Jezus, Die het alles deed voor mij. U verwierf voor mij het heil, de vergeving, de gerechtigheid en het eeuwige leven. Uw liefde zo groot. En U maakte het mij deelachtig. U bracht mij tot geloof. Tot die noodzaak, die overgave. U deed het! Gij hebt het gedaan. Anders zou ik het nooit hebben willen aannemen, durven aannemen, kunnen aannemen. Zou ik verloren zijn gebleven.

Wat een Evangelie van deze Christus. Hij verwerft en Hij maakt deelachtig. Hij verwerft, wat ik niet kan verwerven: volkomen gehoorzaamheid en voldoening van de wet. Hij maakt deelachtig. Mensen die het niet willen. Die niet willen erkennen dat ze zo schuldig zijn, die niet willen dat hun leven veranderd wordt. Mensen die niet durven, niet durven ontvangen dat grote goed, want het is te groot en ik verdien het niet. Mensen die niet kunnen geloven, die niet weten hoe dat moet en gaat. Mensen die niet willen, durven en kunnen aannemen wat Jezus heeft verdiend. Zo'n mens bent u, ben jij. Zeker weten. Maar Jezus leert het. Jezus is erop berekend. Jezus is berekend op mensen die niet willen, niet durven en niet kunnen geloven. O, roep Hem aan. Vraag Hem u voor Zijn rekening te nemen. En het komt goed! Zeker weten. Want Hij heeft verworven en Hij maakt deelachtig wat Hij heeft verworven.

2 geeft nieuw leven

Ten tweede worden ook wij door Zijn kracht opgewekt tot een nieuw leven. Ook wij. Let op dat 'ook wij'. Dat betekent wij zijn niet de enige. Allereerst geldt dat Hij Zelf is opgewekt en opgestaan tot een nieuw leven. Tot een nieuw leven. En dan zien we wat nieuw leven is, wat daarmee bedoeld wordt. Want toen de Heere Jezus met Pasen het leven ontving, toen was dat nieuw leven. Van totaal andere orde dan toen Hij in de stal van Bethlehem het leven binnenkwam. Want die eerste keer, toen Hij als kind geboren werd, toen was Gods toorn op Hem. Toen nog van afstand zagezegd, maar dat zou steeds zwaarder gaan drukken. Toen had Hij het kruis voor Zich, was Hij onder de wet. Donkere wolken pakten zich samen boven Zijn leven. Hij droeg de last der zonde, zwoegend en zwetend. Zeer beangst in Gethsemané.

Maar toen Hij opstond uit de doden in de hof van Jozef van Arimathea, toen kwam Hij een heel ander, een nieuw leven binnen: toen waren er geen donkere wolken, maar een open hemel boven Hem, toen lag er geen toorn van God op Hem maar straalde de gunst van God over

Hem. Toen was Hij ontslagen van schuld en straf. Op weg naar de hemel. Onder Gods gunst voor altijd. Zonder ooit meer bang te hoeven zijn. Nieuw leven.

Dat is nieuw leven! En dat nieuwe leven daartoe wekt Hij ook ons op door Zijn kracht. Dat deelt Hij uit. Nieuw leven: leven onder Gods gunst, leven dat het oordeel achter Zich heeft liggen, leven dat de hemel tegemoet gaat. Nieuw leven. Dat gered is, zeker is, dat Hem liefheeft. Dat Hem nergens om hoeft te dienen, maar dat het zo graag wil.

Dat is wat anders, meer dan veranderd leven. Want kijk, je kunt als mens je leven best wat veranderen. Soms met de loop der jaren trek je een beetje bij. Het ruige en het losbandige gaat er een beetje af als je verkering mag krijgen, werk, huis, gezin, dan komt het wat in de plooi te zitten. Dan zeggen anderen soms: je herkent hem of haar haast niet terug. Je kunt je leven ook veranderen uit nog weer andere motieven: als de zaken van de eeuwigheid voor je gaan leven. En je iets gaat beseffen; dat gaat zo niet goed en mag zo niet blijven. En je wordt serieus. Je krijgt een keurig leven. Je zoekt plaatsen waar de Bijbel opengaat. Je leven veranderd. Of je krijgt een ijverig leven. Je wordt ijverig voor jezelf om te lezen, om ermee bezig te zijn, in de kerk en in de gemeente, je wordt ijverig in de samenleving.

Maar daarmee op zich is je leven nog geen nieuw leven geworden. Het beginsel, de wortel van je leven is nog hetzelfde gebleven. Dat is het beginsel van zelf handhaving van er zelf beter van worden, dat me zelf beter uitkomt. En daarom is het nog steeds oud. Moet ik er de dood op leren schrijven. Erkennen dat ik er God niet mee kan behagen. Nog steeds onder de vloek. En dan kun je wel een keurig mens worden, er heel anders uit gaan zien. Anders leven, maar geen nieuw leven. Je kunt ook zeggen, een ander, ijverig, keurig leven, maar de gerechtigheid van Christus is er niet in. Christus ontbreekt. En dan is het nog steeds oud, onbekeerd.

Maar Christus wekt door Zijn kracht op tot nieuw leven. Leven uit de gerechtigheid die Hij verworven heeft. Leven van straf en schuld ontslagen. Bevrijd van vloek en oordeel. Dat is nieuw leven. Leven met een ander beginsel, vanuit een andere wortel. Leven uit dankbaarheid, en uit liefde tot God. Leven dat het heerlijk vindt God te dienen. Leven dat het zwaar valt om te zondigen. Dat daar droefheid van krijgt en kent. Leven dat verlangt hoe langer hoe meer God te behagen. Dat is leven dat een bijzondere wezenstrek heeft. Die van: hoe langer hoe meer. Opdat ik Hem kenne en de kracht van Zijn opstanding. Meer daarvan, heiliger, oprechter, vuriger, krachtiger. Leven dat zo heilig mogelijk wil zijn en zo min mogelijk wil zondigen. Dat niet de grenzen zoekt om zo veel mogelijk zonden mee te kunnen nemen maar zo min mogelijk.

Leven dat niet de grenzen zoekt van wat nog kan de grenzen hoe ver het kan, maar de grenzen hoe veel ik kan doen voor Hem.

Kijk, niet elk ander, ijverig, keurig leven is een nieuw leven. Al zal wel elk nieuw leven iets krijgen in beginsel van een ander, een ijverig en een keurig leven.

Kent u dat leven? Nieuw leven? Of is het wel anders, maar ten diepste nog steeds hetzelfde? Ten diepste nog steeds ongebroken, nooit de dood opgeschreven, zoals het ons het beste uitkomt in deze omstandigheden en situatie. Kent u nieuw leven?

Dat schenkt Hij door Zijn kracht. De kracht van Zijn opstanding. Die bron is nog steeds open. Om te zoeken, om te smeken: Heere, ik anders leven, ijverig leven, netjes leven, maar het is niet nieuw. Het blijft nog steeds opgejaagd, zonder liefde en dankbaarheid. De wortel is nog steeds mijn eigen ik. Jezus schenkt nieuw leven! Schenk mij dat leven, dat nieuwe leven, met die nieuwe gezindheid. En Heere, schenk het mij steeds meer, ik jaag ernaar of ik het ook grijpen mocht....

3 garandeert de opstanding

Ten derde is de opstanding van Christus een zeker pand van onze zalige opstanding. En daar is Zijn opstanding een zeker pand van, waarborg, garantie voor. Zoals wanneer je staat te kijken naar luchtballonnen die opstijgen. Achter de bomen is een weiland waar luchtballonnen opstijgen. Dan kun je kijken of de luchtballonnen al omhoog gaan. Op een gegeven moment dan zie je de luchtballon boven de bomen uitkomen. En dat weet je: nu komt het mandje ook zo. Want dat mandje zit immers aan de luchtballon vast. Als je nu de luchtballon ziet, dan zal na verloop van tijd ook de mand erboven uit komen.

Gegarandeerd.

Zo is Jezus opstanding een pand van onze zalige opstanding. Die hangt vast aan de Zijne. Dus als wij nu Jezus zien, met eer en heerlijkheid gekroond, dan zal ook ons lichaam eens worden opgewekt en verheerlijkt zijn. Gegarandeerd. Aan Hem verbonden. U begrijpt dat het daarop aankomt. Want een mandje dat niet vastzit aan de luchtballon, dat blijft achter, dat blijft aan de grond, dat gaat niet mee. Als het mandje van je leven maar vastzit aan Hem. Met draden van geloof. Als dat niet zo is, dan worden straks de graven geopend en velen zullen achter Jezus aan worden opgewekt. Allen die aan Hem verbonden zijn stijgen mee op Hem tegemoet in de lucht. Maar als je leven niet vastzit aan Hem, niet verbonden met Hem door de draad van het geloof, dan blijft je lichaam achter. En wordt meegeveegd in de eeuwige ondergang. Meegeworpen in de poel van vuur en sulfer.....

Als mijn leven maar verbonden is met Christus, de Opgestane. Als ik maar Zijn gerechtigheid deelachtig ben geworden, gemaakt. Dat zal het verschil maken. Want wat is er nu zeker voor de toekomst? Niets. Weet je zeker dat je oud wordt? Nee. Dat je 25 wordt, dat je er morgen nog bent? Nee. Arme mens, die niets zeker weet. Ieder ogenblik in gevaar te sterven. Och, meestal voel je je dan niet arm, want je denkt er niet aan en schuift het voor je uit. Maar arm ben je. Zeker is alleen diegenen die met Christus verbonden is. Zeker van de zalige opstanding! Misschien hier nog niet zo sterk te zien. In elk geval niet met het blote oog. Maar dan wel. Dan wel. Mee opgenomen in de zalige opstanding. Ook al bleek dat nu nog niet zo. Want de dood is nu wel overwonnen, maar nog niet tenietgedaan.

Dat staat er. Jezus heeft de dood overwonnen met Zijn opstanding. Kijk, een overwonnen vijand kan nog vreselijk stuip trekken en om zich heen slaan. Maar een vijand die tenietgedaan is, die kan geen invloed meer laten gelden. De vijand die overwonnen is. Die kan nog heel wat aanrichten. Dat een lichaam vermagerd, uitgeleerd wordt. Gehandicapt, verminkt, gemarteld. Een ziekte die je lichaam aantast, je lopen, je zien, je horen, je geheugen, dementie. Een mens die lichamelijk of psychisch verzwakt is, zoveel niet meer aan kan, mentaal geknakt, gebroken, zwak tegen de zonde, één begeerte, één gelegenheid, zwak. Zo tegennatuurlijk, iemand die al zo jong ermee te maken krijgt, een vader en moeder, een jonge man of vrouw, een jongere, een kind dat sterft.

De dood die overwonnen is richt nog zoveel aan. Ook bij gelovigen. Maar hij zal teniet gedaan worden. De laatste vijand die teniet gedaan wordt is de dood. Dan heeft hij geen enkele invloed meer. In de zalige opstanding. Daarom noemt Paulus het begraven van een christen zaaien. Zaaïen. Dat doe je met een verwachting. Wat je nu zaait, zal na verloop van tijd opkomen. Een oogst worden. Het graf is een plaats waar het lichaam als een korrel gezaaid wordt. Wachtend tot de wederopstanding. En dan zal mijn lichaam het Zijne gelijk zijn. Niemand zal Hij verslaan. Ook dat kind niet, ook dat ongeboren leven niet, dat niet begraven kon worden, ook dat verbrande lichaam niet op de brandstapel, het nooit teruggevonden lichaam na een vliegtuigramp. Alles wat vastzit aan Hem, zal Hij achter Zich aan opwekken!

Opgewekt in heerlijkheid: zonder littekens, handicaps, in volle glans en glorie. Opgewekt in onverderfelijkheid: geen ziekte, geen aantasting van gezondheid of leven. In onvergankelijkheid: zover je kijken kunt, geen dood te bekennen: het zal eeuwig duren, nooit afscheid nemen, nooit iets wat voorbij gaat en niet meer terugkomt. In kracht: voluit naar lichaam en ziel God loven en verheerlijken. Zijn

opstanding zeker pand van onze zalige opstanding. De dood is dan tenietgedaan. Helemaal teniet! Christus gelijkvormig gemaakt. En nooit, nooit zal de dood er meer bij kunnen komen. Nooit meer kunnen aantasten of gevaar daarvoor zijn. Zalige opstanding!

Zou het niet iets zijn om naar uit te zien? Meer dan wij doorgaans doen? Zou dat niet leren relativeren dingen waar we nu ons zo druk om kunnen maken? Zou dat niet leren kruisdragen, omdat er een heerlijkheid wacht zo groot, zo alles overtreffend, waard om hier voor gelden te hebben. Zou dat niet leren volharden en voortgaan. Deze heerlijkheid tegemoet. Zou dat niet verschil mogen maken hoe je in dit leven staat? Als je dit te wachten hebt, dan hoef je hier toch niet alles eruit te halen, dan kun je hier toch wel wat opgeven? Er wat voor over hebben? In de gemeenschap van Zijn lijden, Zijn dood gelijkvormig wordende. Dan mag gehoorzaamheid toch wat kosten? Want het lijden is niet te waarden tegen de heerlijkheid die ons geopenbaard zal worden. Om op te geven man of vrouw, geld en goed akkers en bezit, omwille van Hem, wetend wat wacht? Of lijken we toch zoveel op mensen die hier alles denken te moeten meemaken? Kunnen we net zo moeilijk iets laten schieten, moeten we net zo nodig alles meemaken en eruit halen wat erin zit? Wat moeten we ons vaak schamen.

Of: straalt ons leven een glans uit van dat nieuwe leven, dat leven vanuit Jezus' gerechtigheid, verwachtende de wederopstanding der doden? De zalige opstanding in heerlijkheid. Dankzij Jezus, Hij wil ons zaligmaken, Hij kan het ook en Hij zal het ook.

Amen